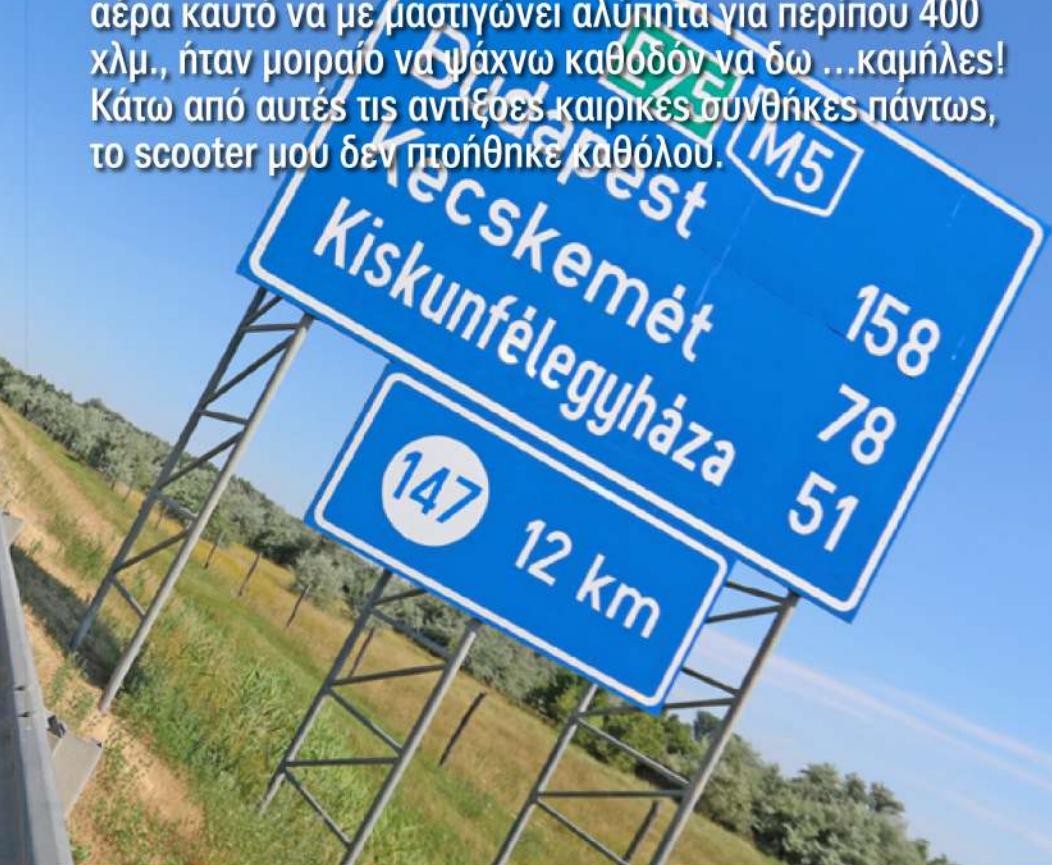

ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟΤΕΡΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Κείμενο/Φωτογραφίες: K. Μποάκης

ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ... Αξέχαστη θα μου έμενε η πρώτη μέρα του "SYM NORDKAPP", αφού η διαδρομή από την Αθήνα στα Σκόπια θύμιζε ταξίδι στην έρημο! Με τον υδράργυρο να φλερτάρει τους 40°C και το αέρα καυτό να με μαστιγώνει αλύπτα για περίπου 400 χλμ., ήταν μοιραίο να φάχνω καθόδον να δω ...καμήλες! Κάτω από αυτές τις αντίστοιχες καιρικές συνθήκες πάντως, το scooter μου δεν πιούθηκε καθόλου.

Κι από τις δυο πλευρές των συνόρων δεν μου ζητήθηκε τίποτα σχετικά με τον Covid-19 (όύτε πιστοποιητικό εμβολιασμού, ούτε PLF). Η ίδια κατάσταση επαναλήφθηκε και στα σύνορα Β. Μακεδονίας-Σερβία. Κρίμα την αγωνία που με διακατέχει και την προετοιμασία που είχα κάνει.

Η κεντρική πλατεία των Σκοπίων, όπου κτυπά η καρδιά της πόλης, χαρακτηρίζοταν από ένα αρχιτεκτονικό αλαλούμ: πομπώδης αγάλματα, κτίρια «σοβιετικού σουρεαλισμού», μοντέρνες κατασκευές, αρχαιοελληνικές κολώνες – όλα μαζί σ' ένα κίτις πακέτο φιέστας.

Στο γειτονικό Βελιγράδι φιλοξενήθηκα από τον Marko, έναν φίλο από τα παλιά. Πέρα από την ξενάγση του στα κυριότερα αξιοθέατα της πόλης του Δούναβη, με τον Marko ανεβήκαμε στον πύργο Avalon Tower (240m) – η πανοραμική θέα των νοτίων περικώρων του Βελιγραδίου ήταν άκρως αποκαλυπτική.

Κι αφού αποχαιρέτησα την γλυκύτατη οικογένεια του Marko (την γυναίκα και τα 3 παιδιά του), έβαλα πλώρη για την Ουγγαρία, τα σύνορα της οποίας απείχαν περίπου 185 χλμ. βόρεια του Βελιγραδίου.

ΣΤΟΝ ΟΡΕΙΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΤΑΤΡΑ

Στα ουγγρικά σύνορα άρχισα να βρίζω θεούς και δαίμονες – όχι όμως για τον λόγο που περίμενα. Για το γεγονός πως δεν υπήρχε κανένας απολύτως έλεγχος και περιορισμός για τους ταξιδιώτες αναφορικά με τον covid-19! Ανοιχτά διάπλατα σύνορα για την 4η ώρα του ταξιδιού, ενώ ο παραπληροφόρωση “καλά κρατά” στην Ελλάδα.

Η τελευταία φορά που επισκέφθηκα την Βουδαπέστη ήταν ακριβώς πριν από ένα χρόνο, όταν με συνεπιβάτη τον Γιώργο ταξιδέψαμε πατέρας και γιός στις πρωτεύουσες του Δούναβη. Αυτό δεν σήμαινε όμως πως δεν θα έκανα μια μονοήμερη –έστω– στάση στην μητρόπολη της Ουγγαρίας. Ναι, μου ήταν αδύνατο να αντισταθώ στο κάλεσμα της ντίβας του Δούναβη.

Μετά την Βουδαπέστη, η κόκκινη γραμμή του “SYM NORDKAPP” θα με οδηγούσε κατόπιν στην Κρακοβία της Πολωνίας (390 χλμ.) – μεσολαβούσε ένα μικρό πέρασμα 210 χλμ. μέσα από την Σλοβακία.

Όλη πορεία μου στην Σλοβακία (αλλά και στην νότια Πολωνία) ήταν μια εκπληκτική ορεινή διαδρομή μέσα στο βασίλειο των ορέων Τάρα. Με το SYM HD 300 στο στοιχείο του, ο δαντελωτός οδικός άξονας δεν με κούρασε διόλου, ενώ ο αμφιβλιστροειδής μου δεν "χόρταινε" πράσινο. Άλλος κόσμος, άλλες φυσικές παραστάσεις.

Αργά το απόγευμα με υποδέχτηκε στην αγκαλιά της η Κρακοβία – είχα καταγράψει 2.220 χλμ. από την αρχή του ταξιδιού. Μην με ρωτήσετε πάντως για συνοριακούς ελέγχους και πιστοποιητικά εμβολιασμού. Γιατί απλά, δεν υπάρχουν πια συνοριακοί σταθμοί μεταξύ Ουγγαρίας-Σλοβακίας-Πολωνίας! "WELCOME TO POLAND".

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ...

Αριστουργηματικό μνημείο μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής, η Κρακοβία είναι μια μνημειακή πόλη που μιλά για το παρελθόν της μέσα από τα εξαίσια αρχιτεκτονήματά της. Για αυτό χάρη στα αυθεντικά γοτθικά και αναγεννησιακά κτίσματά της που, ως εκ θαύματος, έμειναν ανέγγιχτα από τον χρόνο και αλώβητα από τους εκάστοτε κατακτητές.

Κτισμένη και στις δυο όχθες του ποταμού Βιστούλα, με πλούσιο αρχιτεκτονικό παρελθόν, αξιόλογη πολιτιστική κληρονομιά και δυνατή μεσαιωνική ταυτότητα, η Κρακοβία έκρυψε αναρίθμητους ιστορικούς-καλλιτεχνικούς

θησαυρούς τους οποίους δεν ήθελα με τίποτα να χάσω.

Κι όπως ήταν αναμενόμενο, η πάλαι ποτέ βασιλική πρωτεύουσα της Πολωνίας με ταξίδεψε πίσω στον χρόνο –τουλάχιστον 1000 χρόνια πίσω– και άφησε την αύρα της ένδοξης τοπικής Ιστορίας να με τυλίξει.

Το κεφάλαιο "Πολωνία" ολοκληρώθηκε 300 χλμ βόρεια της Κρακοβίας, στους δρόμους της Βαρσοβίας. Στην διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, η πολωνική πρωτεύουσα ισοπεδώθηκε ολοκληρωτικά από τους Γερμανούς. Η ανοικοδόμηση της πόλης (ειδικά το ιστορικό

κέντρο της) ξεκίνησε αμέσως μετά το τέλος του πολέμου και το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό. Όλα τα μεσαιωνικά και αναγεννησιακά αρχιτεκτονήματα της Παλιάς Πόλης ξανακτίστηκαν σε πιστά αντίγραφα, αποτελώντας έτσι ένα ρεαλιστικό σκηνικό εποχής που με κατέέληξε.

Μετά την Πολωνία, σειρά είχαν οι χώρες της Βαλτικής (Λιθουανία, Λετονία, Εσθονία) να υποδεχτούν το ακούραστο SYM HD 300.

ΣΤΙΣ ΒΑΛΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ...

Ήταν η πρώτη φορά που θα επισκεπτόμουν τις χώρες της Βαλτικής (Λιθουανία, Λετονία,

Εσθονία) και δικαίως με διακατείχε περιέργεια και ανυπομονησία για τα επόμενα χιλιόμετρα του "SYM NORDKAPP". Αρκετά σύντομη (χιλιομετρικά) υπήρξε πάντως η οδική μου περιπλάνηση στις 3 βαλτικές χώρες -συνολικά οδήγησα 770 χλμ. (350 χλμ. στην Λιθουανία, 220 χλμ. στην Λετονία και 200 χλμ στην Εσθονία).

Τρεις ώριμες κυρίες με αρχοντιά και χωρίς περιττά φτιαξίδια αποδείχθηκαν οι 3 χώρες-οικοδέσποινες της Βαλτικής. Η Λιθουανία μού συστήθηκε με την πόλη Kaunas και τον φημισμένο "Λόφο των Σταυρών". Η Λετονία με κοίμισε στην πρωτεύουσα Riga και με κέρασε μια κρύα μπύρα Baltik στα υπαίθρια μπαρ του πανέμορφου ιστορικού της κέντρου. Η Εσθονία, τέλος, με ξενάγησε στα σοκάκια της μεσαιωνικής Ταλίν και μού πρόσφερε ένα αποκαλυπτικό πανόραμα της πόλης και της Βαλτικής.

Κι αφού "υποκλίθηκα" με σεβασμό στις 3 βαλτικές κυρίες, αποχαιρέτησα τη Ταλίν και μετά από ένα 2ωρο ακτοπλοϊκό ταξίδι αποβιβάστηκα στο Ελσίνκι της Φιλανδίας, βάζοντας έτοι ρόδα στην Σκανδιναβία. Η οδική αποστολή του SYM HD300 είχε μπει στην τελική του ευθεία – μόλις 1500 χλμ. με χώριζαν πλέον από το ακρωτήριο Nordkapp.

Ρόδα στον Αρκτικό

Κείμενο/Φωτογραφίες: Κωνσταντίνος Μπουάκης

Αποβιβαζόμενος στη Φιλανδία, και αφού πέρασα έναν έλεγχο εγγράφων για covid-19, ξεκίνησα αμέσως την πορεία μου για τον μακρινό φιλανδικό βορρά. Επόμενο πεδίο ταξιδιωτικής δράσης η Λαπωνία, που κάθε άλλο πάρα κρύα ήταν, μιας και ο υδράργυρος άγγιζε τους 29 βαθμούς – θερμοκρασίες πρωτόγυνωρες για την περιοχή. Κρίμα τα ισοθερμικά ρούχα που είχα πάρει μαζί.

Καθοδόν για την πόλη Rovaniemi, η ευλαβική τίρηση των ορίων ταχύτητας ήταν πρωταρχικό μου μέλημα, ενώ το πράσινο και το γαλάζιο ήταν τα χρώματα που πρωταγωνιστούσαν συνεχώς, δικαιώνοντας τον χαρακτηρισμό της Φιλανδίας ως την "Χώρα των χιλιών λιμνών". Κι όπως ήταν αναμενόμενο, πάμπολλες υπήρξαν οι στάσεις που έκανε το SYM HD 300 προκειμένου να απαθανατίσω τον εξαίσιο καμβά της φύσης.

Στην Rovaniemi είχα πολλά να κάνω. Καταρχήν επισκέφτηκα το τουριστικό χωρίο του Αϊ-Βασίλη και πιρά 2-3 χριστουγεννιάτικα μπιχλιμπίδια για την Όλγα. Κατόπιν πάτησα (νοερά) πάνω στον Αρκτικό Κύκλο, ο οποίος διέρχεται από την περιοχή του Rovaniemi. Και τέλος, άλλαξα λάδια στο απροβλημάτιστο scooter, μιας και είχα ξεπεράσει κατά πολύ τα προβλεπόμενα χιλιόμετρα (5.000) για την αλλαγή λαδιών.

Ετοιμόπλεμο πλέον, το ανυπόμονο SYM HD 300 θα στηθεί το επόμενο πρωινό στην εκκίνηση του πιο καθοριστικού επάν του "SYM NORDKAPP". Η εμβληματική υδρόγειο σφαίρα του Βορείου Ακρωτηρίου μάς περιμένει μόλις 700 χλμ. βορειότερα. Εκεί, στην άκρη της Ευρώπης.

Προσκύνημα στην υδρόγειο σφαίρα

Στα σύνορα Φιλανδίας-Νορβηγίας υπήρξε ο δεύτερος έλεγχος των εγγράφων μου για covid-19. Όλα πήγαν καλά και πήρα άνετα το πράσινο φως για να μπω στην χώρα του Ακρωτηρίου. Βάζοντας λοιπόν ρόδα στη Νορβηγία, υπολείπονταν περίπου 320 χλμ. για να αγγίξω τον απώτα προορισμό του "SYM NORDKAPP". Παρεμπιπόντως, το ακρωτήριο Nordkapp βρίσκεται στο νησί Mageroya, τ' οποίο συνδέεται με την πειρατική Νορβηγία, χάρη σ' ένα υποθαλάσσιο τούνελ μήκους 6.8 χλμ. Πάμε λοιπόν για το νησί του Ακρωτηρίου.

Δύο είναι οι καθοριστικότεροι παράγοντες για να φθάσει κανείς «αλώβητος» μέχρι τη βόρεια εσκατιά της Ευρώπης και να «προσκυνήσει» την εμβληματική υδρόγειο σφαίρα του Nordkapp: οι καιρικές συνθήκες (ευτυχώς ήταν με το μέρος μου) και η αξιοπιστία-αντοχή της μοτοσυκλέτας (το SYM HD 300 το είχε πλέον αποδείξει στην πράξη).

Έχοντας αυτά τα δύο μεγάλα πλεονεκτήματα, ευτύχισα να φρενάρω μπροστά στην υδρόγειο σφαίρα, για να ξεκινήσω αμέσως μετά το δικό μου πανηγύρι χαράς. "Κυνηγός" του τολμήματος ενός δίτροχου ανατρεπτικού ταξιδιού, είχα καταφέρει να βρεθώ στη βόρεια εσκατιά της Ευρώπης, ενώ δικαίως ένα κύμα ευδαιμονίας μ' είχε πλημμυρίσει,

αφού μόλις είχα κερδίσει άλλο ένα στοίχημα - όχι με τον εαυτό μου αλλά με την ίδια την ζωή. Μετά τις αναμνηστικές φωτογραφίες, άφοσα παράμερα το SYM HD 300 και περπάτησα ως την άκρη του γκρεμού. Ατενίζοντας με βουβή ματιά τον απέραντο Βόρειο Παγωμένο Ωκεανό και συνεπαρμένος από τη μαγεία του ταξιδιού που μόλις είχε ολοκληρωθεί, αναπόφευκτα «άνοιξα» τον θησαυρό των αμέτρητων εικόνων, εμπειριών και συναισθημάτων που είχα συλλέξει όλες τις προηγούμενες μέρες. Μιλάμε για την προσωπική παρακαταθήκη ενός ταξιδιού, όνειρο ζωής...

Στιγμές μετά, αποχαιρέτησα την υδρόγειο σφαίρα του ακρωτηρίου, ανέβηκα στην σέλα του SYM HD 300 και ξεκίνησα το μεγάλο ταξίδι της επιστροφής. Τελικά, όλα είναι δρόμος.